

178-oji Visuotinė metinė konferencija,
šeštadienio rytinė sesija, 2008 m. balandžio 5 d.

Teisingos tradicijos

Čeril K. Lant

Visuotinė Pradinukų organizacijos prezidentė

Ar tradicijos, kurias kuriame savo šeimose, padės mūsų vaikams sekti gyvaisiais pranašais.

Kiek pamenu, mano tėvas ant kairiosios rankos piršto nešiojo gražų rubino žiedą. Jis buvo perduotas vieninteliam mano broliui. Manau, tai bus mūsų šeimos tradicija – palikimas, pereinantis iš kartos į kartą. Tai bus graži tradicija su maloniais su ja susijusiais prisiminimais.

Kiekvienas mūsų savo šeimoje turi tradicijas. Kai kurios iš jų yra materialios. Kitos turi gilią prasmę. Pačios svarbiausios tradicijos yra susijusios su mūsų gyvenimo būdu ir tęsis po mūsų, nes įtakoja ir formuoja mūsų vaikų gyvenimus. Mormono knygoje skaitome apie lamanitus, kurie buvo stipriai paveikti savo tėvų tradicijų. Karalius Benjaminas sakė, kad jie buvo žmonės, kurie nieko nežinojo apie evangelijos principus: „ir net netiki jais, kai yra jų mokomi, dėl savo tėvų tradicijų, kurios yra neteisingos“ (Mozijo 1:5).

Kokias tradicijas turime? Kai kurios jų atėjo iš mūsų protėvių, ir dabar mes perduodame jas tolyn savo vaikams. Ar jos tokios, kokios norime, kad būtų? Ar jos paremtos teisingumo ir tikėjimo darbais? Ar jų prigimtis labiau materialinė, ar amžina? Ar mes sąmoningai kuriame teisingas tradicijas, ar tik priimame tai, kas vyksta mūsų gyvenime? Ar mūsų tradicijos kuriamos, kaip atsakas į triukšmingas pasaulio viliones, ar jos įtakoja ramaus tylaus Dvasios balso? Ar tradicijos, kurias kuriame savo šeimose, padės mūsų vaikams sekti gyvaisiais pranašais, ar atvirkščiai – trukdys?

Kaip mums nuspręsti, kokios bus mūsų tradicijos? Raštai pateikia mums puikų pavyzdį. Mozijo 5:15 sakoma: „Todėl norėčiau, kad būtumėte tvirti ir nepajudinami, visuomet dosnūs gerų darbų.“

Man tai patinka, nes žinome, kad tradicijos kuriamos laikui bėgant, kai nuolat kartojame tuos pačius veiksmus. Kai esame tvirti ir pastovūs darydami gera, mūsų tradicijos bus tvirtai įsišaknijusios teisingume. Tačiau noriu paklausti. Kaip sužinome, kas gera, o dar svarbiau – kas tikrai gera? Kita Raštų citata, kuri pateikia truputį daugiau žinių, yra 3 Nefio 6:14. Joje kalbama apie žmones, „kurie buvo atversti į tikrą tikėjimą; ir jie nesitraukė nuo jo, nes buvo tvirti ir pastovūs, ir nepajudinami, pasiryžę su visu stropumu vykdyti Viešpaties įsakymus“.

Mes sužinome, kad mūsų atsivertimas į „tikrą tikėjimą“ duoda pradžią mūsų sugebėjimui išlikti tvirtiems, pastoviems ir nepajudinamiems laikantis įsakymų. Šis atsivertimas tai tvirtas tikėjimas Jėzumi Kristumi kaip mūsų Atpirkėju. To liudijimą galime rasti Mormono knygoje, kuri yra „dar vienas Jėzus Kristaus testamentas“. Ji, kartu su Biblija, liudija apie Jėzaus Kristaus dieviškumą ir misiją, taip pat ir gyvojo Dievo Tėvo danguje realumą. Kiekvienas pranašas, aprašytas šiose šventose knygoose, pateikia savo asmeninius liudijimus apie šiuos dalykus bei mokymus apie tai, kaip turime gyventi, kad galėtume priimti Atpirkimą ir rasti asmeninę ramybę ir laimę.

Yra tik vienas asmeninio atsivertimo būdas. Tai įvyksta per Dvasios liudijimą, kai studijuojame būtent tuos Raštus, kurie liudija apie Jėzų Kristų. Tai įvyksta, kai meldžiamės ir kai pasninkaujame. Tai įvyksta tik tuomet, kai stipriai trokštame žinoti tiesą. Mūsų varomoji jėga turi būti nuoširdus tiesos siekis, o ne savo poelgių teisinimas, ieškant trūkumų Raštuose, pranašų mokymuose ar pačioje bažnyčioje. Turime stengtis išgirsti Dvasios aiškinimus, o ne tai, kas rūpi pasauliui. Turime būti pasiruošę atverti savo širdis ir protus, priimti Viešpaties kelią ir, jei reikia, pakeisti mūsų gyvenimus. Asmeninis atsivertimas ateina, kai pradėdame gyventi taip, kaip Viešpats nori, kad gyventume, – tvirtai ir nepajudinamai – laikydamiesi visų įsakymų, o ne tik tų, kurie mums patogūs. Kai siekiame, kad kiekviena diena taptų geresnė už praėjusią, tuomet tai tampa tobulėjimo procesu. Taip mūsų tradicijos tampa teisumo tradicijomis.

Pakviesčiau visus minutėlę pagalvoti apie tradicijas mūsų gyvenimuose ir kaip jos atsispindi mūsų šeimose. Mūsų Šabo dienos laikymosi tradicijos, šeimos maldos, Raštų studijavimo šeimoje, tarnavimo ir veiklos Bažnyčioje, taip pat ir pagarbos bei ištikimybės pavyzdžiai namuose, turės didžiulį poveikį mūsų vaikams ir jų ateičiai. Jei mūsų vaikų auklėjimas paremtas Raštų ir pastarųjų dienų pranašų mokymais, mums turi pasisekti. Mes būsime saugūs, jei kaskart, kai iškyla sunkumai, mūsų širdys pirmiausia ir visuomet kreipsis pagalbos į mūsų Dangiškąjį Tėvą. Jei mūsų vaikai žino, kokią poziciją užimame, o mes visad esame Viešpaties pusėje, žinome, jog esame ten, kur pridera.

Taigi, svarbu yra nuolatos dirbti, kad darytume tuos dalykus. Nebūsime tobuli ir mūsų šeimos ne visuomet reaguos teigiamai, bet mes paklosime tvirtą teisingų tradicijų, kuriomis gali pasikliauti mūsų vaikai, pamatą. Jie gali laikytis šio pamato, kai bus sunku, ir jie gali grįžti prie šio pamato, jei kažkada nueitų klaidingu keliu.

Savo gyvenimo pabaigoje mano tėvas perdavė mums, savo vaikams, daug daugiau nei raudono rubino žiedą. Jo kūnas buvo išsekęs, bet iš tiesų, jis buvo mums didis stiprybės šaltinis, dorumo ir teisingumo pavyzdys. Pats jo gyvenimas išlaikė tradicijas, kurios stiprina mus šiandien, nors jo jau nebėra su mumis. Jis buvo „tvirtas ir nepajudinamas, pasiryžęs su visu stropumu vykdyti Viešpaties įsakymus“.

Ar galime tai padaryti dėl mūsų vaikų? Koks yra tas palikimas, kurį perduodame jiems šiandien? Koks jis bus rytoj? Tai gali prasidėti nuo mūsų. Ar bus jų širdys ir gyvenimai pilni tradicijų, kurios padės jiems priimti ir sekti Viešpačiu ir pastarųjų dienų pranašais? Ar, kaip šeimos, galėsime pareikalauti pažadėtų palaiminimų: „kad Kristus, Viešpats Dievas visagalys, galėtų užantspauduoti jus esant jo, kad būtumėte atvesti į dangų, kad turėtumėte nesibaigiantį išgelbėjimą ir amžinąjį gyvenimą“ (Mozijo 5:15).

Broliai ir seserys, aš žinau, kad mes galime! Aš žinau, kad Dievas myli mus ir pasiruošęs mums padėti ateiti pas Jį. Kiekvienas mūsų gali žinoti, kad visa tai yra tiesa. Aš žinau, kad taip ir yra! Aš žinau, kad Dievas gyvena, Jėzus Kristus yra Jo Sūnus ir mūsų Išpirkėjas. Jėzaus Kristaus evangelija yra tikra; tai yra Raštuose ir apie tai jie liudija. Ir šiandien tarp mūsų yra tikrasis ir gyvasis pranašas – Prezidentas Tomas S. Monsonas. Jis buvo parengtas ir paskirtas mūsų dienomis vadovauti Viešpaties Bažnyčiai.

Kai tampame „tvirti ir nepajudinami“ laikydamiesi Viešpaties įsakymų, mes užsitikriname sau ir savo šeimoms dangaus palaiminimus.

Meldžiu, kad pajustume tai giliai savo širdyse ir savo gyvenimuose. Jėzaus Kristaus vardu, amen.